

عاشقانه شعرای روزه دار

ساده‌ترین افطاری فقط خودتی

دیوانه حافظ

افشار جابری و حافظ شیرازی

«کارخانهای که ره عقل و فضل نیست»

قطعا معاوضش پسری خوش در شود

محمدرضا زارزاده

نازنین اسماعیلزاده کارتون‌نویس

در ادبیات فارسی شعرهای زیادی در مدح افطاری‌های ساده گفته شده و از میان افطاری‌های ساده توجه خاصی به غذاهای آبکی و پیاله‌ای شده است. در این مطلب برخی از این غذاها را معرفی می‌کنیم.

ماه شعبان منه از دست قدح کاین خورشید از نظر تا شب عید رمضان خواهد شد مراد از خورشید در این بیت، شله‌زرد است. شاعر که برای تأثیرگذاری بیشتر مخاطبش را ماه شعبان می‌خواند، تأکید می‌کند که در ماه رمضان نباید از شله‌زردهای نذری سرتاسر شهر غافل شد و دست هر شهروندی باید حداقل یک قدح شله‌زرد باشد؛ چراکه با رسیدن عید فطر بساط شله‌زرد نذری تا حدود زیادی جمع خواهد شد و خلاصه حیف است.

زان می عشق کز او پخته شود هر خامی گر چه ماه رمضان است بی‌اور جامی مراد از می عشق در این بیت، قطعاً شله‌مشهدی است و تمام استادان ادبیات روی این تعبیر اتفاق نظر دارند. شاعر در این بیت به یکی از مراکز معتبر عرضه شله‌مشهدی مراجعه کرده و با لهجه شیرین مشهدی می‌گوید: پرا گلم اگه اون شله‌ها پختن، هم یک سطل پری مو میری؟ البته شاعر در ادامه یادآوری می‌کند که ماه رمضان است و قطعاً این شله‌ها را برای افطار می‌خواهد و خدایی نکرده سوءتفاهم نشود.

زان باده که در میکده عشق فروشد ما را دو سه ساغر بده و گو رمضان باش در این بیت هم با توجه به عبارت «باده» به‌وضوح مشخص است منظور شاعر آش رشته است که حاوی نخود و لوبیای زیاد می‌باشد. شاعر به فرزند خود می‌گوید به رستورانی که نامش میکده عشق است برو و برای افطار دو سه کاسه آش از وی بگیرد. شاعر در ادامه می‌افزاید که اگر صاحب رستوران پول خواست، سلام مرا برسان و بگو فعلاً ماه رمضان است و پدرم حال ندارد بیاید، بعد از عید فطر یکجا حساب می‌کنیم ان‌شاءالله.

تا بنگشایی به قندت روزه‌ام تا قیامت روزه دارم روز و شب این بیت صرفاً یک توصیه پزشکی است که به‌عنوان حسن ختام ذکر می‌شود. شاعر در این بیت به اهمیت باز کردن روزه به‌وسیله مواد قندی مخصوصاً خرما اشاره می‌کند و می‌گوید اگر سر سفره افطار یک چیز شیرین نباشد من تا قیامت قیامت هم روزه‌ام را باز نمی‌کنم. دیگر شما ببینید قضیه چقدر جدی است.

فال روز

توبی عظیمی‌نژاد

ما زیاران چشم یاری داشتیم

خود غلط بود آنچه می پنداشتیم

ای صاحب فال ! از دوستان و اطرافیان انتظار هیچ کاری را نداشته باش. در این وانفسا مردم از خودشان هم چشم یاری ندارند! آنوقت تو چرا به آنان چشم یاری داشتی؟ شاید بهتر بود فال سعدی می‌گرفتی که به تو بگوید: «این دغل دوستان که می‌بینی مگس‌اند گرد شیرینی» دستت را روی زانویت بگذار و برو گارهایت را خودت انجام بده. تا کی می‌خواهی آویزان دیگران باشی؟ یارانت اگر بیل زن بودند باغچه خودشان را بیل می‌زدند. حالا که به غلط خود بی برده‌ای برو آن تخمه‌ها را بیاور و بنشین تعریف کن ببینیم برای چه کاری می‌خواستی یارانت کمکت کند؟

همه کارها

علیرضا عبیدی

تا دیروز هرکسی تلاش می‌کرد فقط در حیطه علم و دانش خودش اظهار فضل کند، اما امروزه با گسترش همه‌چیز، هرکسی تلاش می‌کند در تمام حیطه‌های علم و دانش اظهار فضل کند.

مورد داشتیم که طرف هیچ استعداد و هنری در موسیقی ندارد و صدایش علاوه بر گوش و روح، سایر اعضا و جوارح شونده را هم خراش می‌دهد، ولی خواننده است. یکی دیگر، بیشترین اطلاعات جغرافیایی‌اش این است که می‌داند کرج از تهران جدا شده، درباره احتمال زلزله هشدار می‌دهد و از مردم استدعا می‌کند شب‌ها لای چهارچوب در بخوابند. آن یکی نه تنها چیزی از بازیگری نمی‌داند که حتی اسم سه تا فیلم را هم نمی‌تواند پشت سر هم بگوید، می‌رود و سوپر استار می‌شود و ادعایش بیشتر از برد بیت می‌شود و کمتر از او دستمزد نمی‌گیرد. حالا این وسط، موجوداتی هم هستند که همه اینها را مخلوط دارند. یعنی هم خودشان را هنرمند می‌دانند هم تحلیل سیاسی ارائه می‌دهند و پدر سیاست را درمی‌آورند، هم تئوری جامعه‌شناسی بلغور می‌کنند در حد دکتر شریعتی و هم تمام مسابقه‌های ورزشی از سبک تا کرا گرفته تا کرلینگ و وزنه‌برداری با مانع را آنالیز می‌کنند در حد استاد بیژن خراسانی. تازه اگر وقت خالی داشته باشند جنبش مدنی حمایت از توپ پلاستیکی دو لایه هم راه می‌اندازند و شب عید به جای سبزی پلو با ماهی، مجبورمان می‌کنند املت بخوریم تا به هیچ جای محیط زیست آسیب وارد نشود و فقط خودمان آسیب ببینیم!

کلا حواستان به اینها باشد و کاری نداشته باشید، چون دست به منتقل شدنشان خوب است و تا بگوییم بالای پروتزت هاشور است، بهشان برمی‌خورد. بگذارید فقط مخالفت کنند. خلاص!

حذیفات سعدی

خرچران شامی

مجتبی عجمی

یاد دارم که در عهد شباب عزم سفر از شام به بصره کردم. نزد خرچرانی رفتم تا الاغی بستانم مگر پای سفرم باشد. چون حاجت نزد وی بردم گفت ۵ دینار، به سه دینار و دو درهم راضی شد لیک گفت اینچنین سه روز دیگر تحویل گردد. دگر روز رفتم. گفت مصوبه شورای رقابت آمده و یک دینار دیگر باید. باز به درهمی راضی گشت لیک حواله به روز دیگر کرد. دیگر روز رفته و حمار طلب کرده و احم در هم. از دردی دیگر آمد که جل گران گشته و آپشن است. بی‌جل خواستم. گفت ترموستاتش خراب است و قطعه از صین آید و در گمرک است و دو درهم دیگر و گاه و بونجه بیاور اشکم پر کن و ماه دیگر خبر ببر. مال خویش خواستم. گفت دست به مهره حرکت است. بیاری خویش ملامت کرده و سر به بیابان نهاده و چنین خواندم:

گر نبود خرّ مظلالم گام

زد بتوانم بر قدم خویش گام

این روزها مراقب بعضی رانندگان باشید!

سیدمحمود طاهری

اتصال نکن هموطن

سمیرا فرهادانی

معاون تاکسیرانی شهرداری تهران اعلام کرده در سال جدید مبالغ کرایه به‌صورت بارکد روی شیشه تاکسی‌ها چسبانده می‌شود و شهروندان خودشان بارکد را اسکن کنند تا ببینند چقدر می‌شود. البته از امسال ترافیک، ساعت استفاده از تاکسی و انتخاب مسیر (و ۹ درصد ارزش افزوده که تا‌زگی‌ها یاد گرفته‌اند!) نیز در تعیین مبلغ کرایه‌ها لحاظ خواهد شد.

در این زمینه توجه به نکات زیر ضروری است:

- ۱- بالاخره نمردید و یک سال میزان کرایه‌ها در ابتدای سال مشخص شد (تقریباً!) و لازم نیست تا اواخر اردیبهشت، خود و راننده را سر کرایه قدیم و جدید زخم و زیل کنید. بگویید مرسی.
- ۲- از آنجا که اعلام شده شهروندان فاقد گوشی هوشمند، از گوشی راننده برای اسکن بارکد استفاده کنند، خواهشاً یک گوشی مختص حساب‌کتاب ایاب و ذهاب ته کیف‌تان داشته باشید، تا راننده صحنه‌آرایی‌تان نکند.
- ۳- دست‌انداز و چاله‌چوله و تکان خوردن گوشی شما حین اسکن، مبلغ کرایه هوشمند را بالا نمی‌برد. به مادر راننده چیزی نگویید.
- ۴- اگر راننده خطی گفت «نقدی حساب کنید»، فکر نکنید عین تاکسی‌های آنلاین سفر را لغو کرده است و می‌خواهد درصد سیستم را دودره نماید. خونسرد باشید، نفس عمیق بکشید، شما الان سوار تاکسی هستید و راننده فقط پول نقد لازم دارد و نمی‌خواهد شما را بدزد و کلیه‌هایتان را درآورد.
- ۵- با توجه به «سیستمی» بودن گرانی کرایه‌ها در سال جدید، لطفاً با رؤیت مبلغ، اتصالی نکنید و ذهن به‌دهن نگذارید. با موضوع کنار بیایید و خیلی متمدن برخورد کنید. اگر خیلی در فشارید؛ بعد از پیاده شدن در را محکم بکوبید، راننده هر چه گرفته خرج دوا دکتر اعصابش بشود.
- ۶- نکته امیدبخش اینکه این طرح فعلاً به‌صورت آزمایشی در بخشی از خطوط اجرا می‌شود و بقیه به همان روش سنتی سر کرایه دعوا کنید و قفل فرمانش را روی سرش به قطعات مساوی خرد کنید.